

„Atleidimas kyla iš Dievo gailestingumo“

Rašai pagaliau nuėjęs į klausyklą ir patyręs pažeminimą, kai atvėrei žmogui savo gyvenimo, anot tavęs, kloaką. Kada gi atsikratysi tos tuščios savigarbos? Tada išpažinties eisi linksmas ir toks, koks esi, stosi priešais tą žmogų, pateptąjį – kitą Kristų, patį Kristų! – suteikiantį tau išrišimą, Dievo atleidimą. (Vaga, 45)

rugsėjo 9 d.

„Tėve, kaip galite pakęsti tiek šiukšlių?" - sakei man po gailesčio kupinos išpažinties.

Patylėjau galvodamas, kad jei tavo nuolankumas verčia tave jaustis šiukšle, šiukšlių krūva, mes dar galėsime iš to tavo varganumo padaryti kai ką didinga. (Kelias, 605)

Vėl grįžti prie savo senų kvailysčių!.. O netrukus atsipeikėjęs pastebi, kad mažai džiaugiesi, nes tau trūksta nuolankumo.

Regis, atkakliai nenori suprasti sūnaus palaidūno palyginimo antros dalies ir vis dar tebesi prisirišęs prie varganos ankščių jovalo laimės. Išdidžiai sužeistas savo trapumo, nesiryžti prašyti atleidimo ir nemanai, kad nusižeminusio tavęs

laukia džiaugsmingas tavo Tėvo
Dievo priėmimas, puota dėl to, kad
sugrįžai ir pradedi iš naujo. (Vaga,
65)

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/atleidimas-kyla-is-dievo-
gailestingumo/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/atleidimas-kyla-is-dievo-gailestingumo/) (2026-04-09)